

Vilken körfest! Projektkören Åland i samarbete med Tonfallet från Jakobstad fick stående ovationer efter konserten med profan och andlig musik av legenden Duke Ellington. Han ler nog varmt i sin himmel mot dirigenten Johanna Grüssner.

Projektkören lyfte Tonfallet

MUSIK

Projektkören Åland och Tonfallet i Jakobstad i samarbete kring "A Tribute to Duke Ellington".

JAKOBSTAD

Stående ovationer efter en kör-afton. Det är inte alldeles vanligt. Men Projektkören Åland och Tonfallet anförda av dirigenten Johanna Grüssner fick detta av en hänförd publik.

Publiken var rätt talrik trots att sommaren och ryssvärmen på utsidan av Runebergssalen troligen decimerade publiken rejält.

Men ni som satt på era sommarstugor och brände b-klass korv på grillarna får skylla er själva. Vi som var där fick nämligen en a-klass körafton.

I Tonfallets avdelning med fyra låtar, "Sir Duke", "Caravan", "Take the A-train" och "Mood indigo" lyckades kören bäst i den sista melodin. Den har länge funnits på repertoaren och sitter i generna vid det här laget.

Men Tonfallets problem är att vissa av stämmorna är numerärt fåtaliga. Det räcker inte riktigt för körklang alla gånger. Och så saknar jag det riktiga anslaget i början av körens konserter. Den biten klarade Projektkören Åland betydligt bättre med Ellington-örhänget "Don't Get Around Much Any Moore". Starka klara stämmor och attityd. Klar klang.

Patrick Wingrens ensemble går inte av för hackor. På trummor unge E-H Lillkung, kontrabas Arne Wilhelmsson. En basistlegend i Sverige. De som inte spelat jazz med Wilhelmsson räknas inte riktigt. Claes Brodda, Sverige, på saxofoner och klarinett är en ny bekantskap för mig.

Men han har mycket hög "Dompan-faktor" i sitt sätt att spela. Det visade han inte minst i konsertens andra del "Sacred concert" i melodin "Heaven". Men låt oss inte för den skull förminka honom. Han står stadigt och vågar också greppa en barytonsax med en riktig "rysarton". Med Wingren vid pianot blir kompeten en njutbar anrättning.

Solisten, kvällens solist Therese Karlsson från Åland är redan en etablerad sångerska i den klassiska musiken. Men, som så många andra stora solister numera gör, vågar även hon ta steget över till en helt annan musikgren än den hon

Vänner av Duke Ellingtons profana och sakrala musik fick sitt lystmäte vid konserten "A Tribute to Duke Ellington" där två körer samarbetar. Körledaren Johanna Grüssner agerade också själv solist och imponerade med en kristallren ton. I bakgrunden Patrick Wingren vid flygeln och Claes Brodda på saxofon. FOTO: JONAS BRUNNSTRÖM

främst företräder. Och hon gör det skickligt. Sopranen får stå tillbaka för soul och jazz. Och i höst kommer hon att finnas med i Åbo Teaters satsning på "Les Misérables". Tack och lov för människor som vågar stå med fötterna i flera läger. Therese Karlssons skolade sopran klarade allt som Alice Babs blev världsberömd för.

Duke Ellington skrev sin sakrala konsert med just Alice Babs i tankarna och hon turnerade över hela världen med Ellingtons orkester.

Johanna Grüssner är en mycket bra sångerska själv också. Hon har en kristallren ton. I melodin "Day Dream" överraskar hon med att sjunga solo med kören som bakgrund.

Minnesgoda läsare kanske kommer ihåg från JT-tiden att

Grüssner under sin studietid skrev kolumner om hur livet var i New York dagarna och veckorna efter nine-eleven när tornen rasade i terrorattacken. Hon medverkar även i en tv-dokumentär från den tiden där hon med musikens hjälp lyfter barnens självkänsla i slummen. Det var ett projekt som slutade med att hon bjöd barnen på en resa till Åland. Tänk på det; växa upp i New Yorks slum och få se ett åländskt jordgubbsland.

Detta för att ni ska veta att Johanna Grüssner är en målinriktad människa, artist och sångerska. Valet av namn på hennes kör Projektkören Åland passar precis. Ett projekt är ett projekt och ska genomföras.

Visst har Johanna Grüssner lyckats med sin projektkör. Stämmorna sitter, rena klanger

och en rent fantastisk dynamik. I den sakrala delen av konserten när Tonfallet och Projektkören sjunger tillsammans blir det riktigt bra. Även om Projektkören visar framfötterna med besked också i sin egen avdelning av konserten.

Men för Tonfallet blir samarbetet med Projektkören ett verkligt lyft. Vi får hoppas att det finns möjligheter att fortsätta det arbetet.

Mina egna favoriter i Ellingtons sakrala konsert är "Is God a Three Letter Word for Love" och naturligtvis "Heaven". Arret till "Heaven" är Patrick Wingrens. Men "Is God..." är arrangerat av Cecilia Öhrwall om vilken jag inte mycket vet. Hon står för merparten av arrangemangen i den sakrala konserten. Hennes arr är stabila, låta, mustiga

Den åländska sopranen Therese Karlsson formligen lade Jakobstadspubliken för sina fötter. FOTO: JONAS BRUNNSTRÖM

och klangfulla. Och framför allt har de respekt för ursprunget.